

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalno banditstvo.

»Slovenec« je priobčil v ponedeljek, kakor smo že zabeležili na prvem mestu med brzojavkami to-le vesti:

»Jesenice, 7. avgusta. Včeraj je bilo tu navzočih vsega skupaj le 260 Sokolov. Zvečer so Sokoli gredoč v Jesenice na Savo vpili »Pereat Pon-gratz!« Pest debelo kamenje je priletelo v poslopje in-dustrijske družbe. Kamenje je zadelo ženo vratarjevo, ki je po-stovala enoletnega otroka. Takim So-kolom vsa čast!«

Svojim očem nismo verjeli, da bitamo slovenski list, ko smo pre-brali to nad vse podlo »Slovenčev« brzojavko.

Ako bi kako slišno poročilo čitali v kakem nemškem listu ali »Deutsche Wacht«, »Merburger Zeit-ung« ali »Grazer Tagblatt«, bi se v danih razmerah prav nič ne čudili, da si upa tako lopovsko obreko-vanje slovenskih Sokolov priobčiti list, ki hoče veljati za slovenskega in ki se pri vsaki priliki bahato tolče na prsi, češ jaz sem edini na-rodni slovenski list, to je nekaj ne-čutenega. Doselej so Slovencem pri raznih narodnih slavnostih podtikali vse mogoče hudobije zagrizeni naši sovražniki Nemci, sedaj so se jim pridružili še naši domači klerikalci, ki sicer hočejo veljati za patentirane narodnjake. Lepi narodnjaki to, ki delujejo roko v roki z najhujšimi sovražniki slovenskega naroda in ki se ne sramujejo sumničiti in podlo obrekovati svoje sorojake, samo da dadó našim sovragom dobro došlo orožje v roke, da lahko znova prično najljutejšo gonjo proti Slovencem. Fej takšnim propadlim barabam! To je edina primerna oznaka ljudi, ki postopajo tako, kakor bi ne smeli nikdar in nikoli nastopati noben Slovenec, ako ima le še iskrico na-rodnega čuta in narodnega ponosa v sebi. Tega pa seveda posvečeni gos-podje okoli škofovega »Slovenca«

že zdavna več nimajo, zato so tudi sposobni za vsako lopovščino, s ka-tero bi se dalo škodovati narodnim našim stremljenjem in narodnemu ugledu.

Tem lopovom, milejšega izraza pač napram njim ni mogoče rabiti, je postalo tako postopanje, kakor se kaže, princip.

Pred tedni brezmejno infamni napad na prireditelje veselice na ko-rist fondu za Prešernov spomenik, kateri napad so z vso slastjo izrabili naši nasprotniki ne toliko proti pri-rediteljem, kakor proti celokupnemu narodu slovenskemu; v soboto huj-skajóči članek proti sokolski slavnosti na Jesenicah, v katerem se »Sokol« naravnost podtika, da odtujaže mlade ljudi krščanskemu življenju in jih napolnjuje z gnevom do vere, in z emfazo vzklika, da »Sokolska sra-jea ne bo naroda osrečila niti česno, niti večno«; in ko je sokolska slavnost na Jesenicah, kateri se je mislilo škodovati z dotičnim člankom, vkljub zahrbtnemu hujskanju s klerikalne strani, uspela nad vse pričakovanje sijajno in se je vse izvršilo v naj-lepšem redu in brez najmanjše di-sonance, so priobčili klerikalni fa-lotje v ponedeljek v »Slovenca« za-četkoma našega članka dobesedno navedeno od kraja do konca zlagano trditve, da so z Jesenic odhajajoči Sokoli s kamenjem nava-lili na poslopje industrijske družbe in da je v poslopje vržen kamen ranil vratarjevo ženo.

Tako napada, tako hujška in tako obrekuje v zadnjem času šen-klavška kloaka »Slovenec« in sicer očitno po natanko določenem na-črtu in sistemu!

Klerikalci so že opetovano pro-rokovali, da ni več daleč čas, ko zgine »Slovenskega« zadnji napred-njak in ko zagospoduje po vsi Slo-veniji zmagonosna klerikalna ideja. Toda ta prorokovanja se niso ure-sničila, nasprotno, misel svobodna pri-dobiva vedno več tal, širi se vedno bolj in bolj med narodom slovenskim,

zato obhaja tudi črne retopirje, ki bi tako radi obdržali Slovence v noči in temi, groza in strah, ko zro v ne-jasno bodočnost in vidijo, da se na obzorju že rdeče žari in da se že dela svetel dan, ki ima z zbljem napredka in svobode pregnati mrklo klerikalno noč.

Črna garda je jela uvidevati, da je njena borba z lučjo svobode in napredka zaman in njen boj brez-uspešen, ako se ji pravdočasno ne posreči zadati svobodnemu gibanju smrtnega udarca. Zato je sedaj na-pela zadnje svoje sile. Vselaj se je črna jata borila s pomočjo laži, obre-kovanja in natolcevanja, sedaj je vzela iz svoje zaloge orožje najtež-jeja kalibra, ki je otrovano in za-strupljeno, in poklicala je na pomoč narodnega sovraga, da bi ji pomagal udušiti slovensko napredno gi-banje, dasi prav dobro vé, da je s pogibeljo le-tega pokopana tudi narodna ideja slovenska in da prav skoro zaveje preko slovenskih pol-jan strupena burja, ki bo z ledeno svojo aspo zamorila zadnje kali slo-venskega narodnega življenja.

Članek proti prirediteljem Pre-šernove veselice je bil preračunjen napad, s katerim so klerikalci hoteli vsiliti Nemcem ostro — orožje v roke, da bi ga le-ti naj rabili v boju proti slovenski inteligenci. No, ta napad pa je samo v toliko uspel, da so Nemci porabili od klerikalcev jim dano orožje ne toliko za napade proti slovenski inteligenci, kakor za najostudnejše in najzlobnejše sramo-tenje in blatenje celokupnega naroda slovenskega.

Prva njihova bomba torej ni za-dela preračunjenega cilja, zato so zvarili novo, s katero so si obetali večjega uspeha.

V infernalni svoji podlosti so si izmislili podlo laž, da so Sokoli pri izletu na Jesenicah napadli poslopje nemške industrijske družbe in je bombardirali s kamenjem. S tem so mislili uprizoriti najhujšo gonjo nem-

škega častopisja proti slovenskemu sokolstvu ter s tem zadeti narodno čuteče kroge slovenske, katerih na-rodna organizacija je baš osredoto-čena v sokolstvu.

Falotje okrog »Slovenca« so prav dobro vedeli, da sokolska sla-vnost na Jesenicah ni imela drugega namena, kakor vzbuditi narodno mlačne kroge v Jesenicah iz politi-šnega mrtvila, na izpostavljeni točki, ob katero že z vso silo butajo ger-manski valovi. A vkljub temu so iz-rabili to eminentno narodno priredi-tev v svoje umazane strankarske na-mene, ter s tem dokazali, da jim ni sveta nobena narodna stvar, ako se da izkoristiti v njihove umazane klerikalne svrhe.

Niso se sramovali priobčiti v svoji kloaki »Slovenca« notorične laži, uverjeni, da jo bodo s slastjo pograbil nemški listi, kakor gladen pes ogledano kost.

Toda doživeli so blamažo, ka-koršno so zaslužili!

Nemški listi so bili dostojnejši in počtenejši, kakor patentirano »na-rodnik« »Slovenec«, in niso pri-občili notoričnih lažij, ki jim jih je kar na krožniku ponujal klerikalni pošte-njakovič! Vsaj dosedaj ne!

Posvečenim lopovom okrog ško-fovega »Slovenca« je s tem vsi jav-nosti vidno pritisnen na čelo v večen spomin pečat najostudnejše laži, ogavnega obrekovanja in na-rodnega izdajstva. In te moralne pro-palice hočejo še nadalje igrati vlogo poštenih narodnih Slovencev in našli se bodo še politični kalini, ki bodo verjeli, da so narodne tirade šen-klavškega gada, ako se mu bode zljubilo, jih znova pogreti, samo suho in čisto zlato in v zakotnih krčmah se mu bode slej ko prej pela slava kot neizprosному »branjitelju narod-nih pravic«

Razsodnemu delu našega občin-stva pa se bodo brez dvoma ob takšnem postopanju odprle oči, da bo sprevidelo, kaka kuga za sloven-

ske narodno stvar je klerikalizem, in jelo resno razmišljati, ako bi v interesu narodne stvari ne kazalo take stekle derošve obesiti na prvi poulični svetilnik.

Narod slovenski, s takimi lopovi — a la lanterne!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Z mandžurskega bojišča.

General Linevič je dne 4. t. m. brzojavil v Petrograd:

Blizu Hajlunčena se je bližal 2. t. m. ruski oddelek vasi Nanšan-šenze in severno od tam ležeči vasi Zujzulušan. Ko se je oddelek pri-bližal vasema, so ga sprejele japonske predstraže s streljanjem. Popoldne pa se je moral sovražnik umakniti na goro. Rusi so ga primorali, da je moral celo pozicijo iz-prazniti ter se skriti za utrdbe. Dne 3. t. m. so ruske čete nadaljevale ofenzivo. Japonci so skušali obiti rusko levo krilo, a ruska artilje-rija jim je račune prekrižala. Ruski oddelek je dosegel svoj namen popolnoma, nakar se je v lepem redu vrnil brez vsake izgube. Nato je začel sovražnik z ofenzivo, a je moral vsled močnega ruskega streljanja brž zbežati nazaj. Nadalje so Rusi tudi pregnali Japonce iz vasi Langunšenze pri Taungu.

Japonci na Sahalinu.

Zapovedujoči japonski general na Sahalinu, Haraguhi, naznanja v po-sebnem dnevnem povelju, da bo vo-jno zapovedništvo na otoku le še do 31. t. m. Z dnem 1. septembra preide otok v japonsko civilno upravo. Japonski namestnik bo sta-noval v Aleksandrovsku.

Ruske utrdbe ob Amurju.

Japonski vohuni sporočajo, da imajo Rusi ob izlivu Amurja le nekaj slabih in zastarelih utrdb, ki so jih napravili Rusi že pred mnogimi deset-letji proti vpadom morskih roparjev. Utrdbe imajo stare topove, ki se spre-daj bašejo. Samo pri Nikolajevsku

Zagorec je stopilo vino v glavo in z nespodobnimi besedami se je izrazil o vsem skupaj. Ostal je in odšel iz sobe s negotovimi koraki. Nekaj minut je hodil po hodniku, potem pa je vstopil za kratek čas v stransko sobo. Pri oknu je opazil temno postavo, stopil je k njej in nasmehljal se je s šudnim glasom:

»O Anica, ljubica moja, naj te objamem in poljubim nekoč še zadnji-krat!...«

In objel je jo s svojimi močnimi in nerodnimi rokami in skušal jo je poljubiti. Ali ona je viknila na glas in jo je spustil. Odhitela je osramo-žena in razburjena, Zagorec pa se je smejal za njo s šudnim smehom:

»Tisti z mrliškimi šopi las na temenu, haha!«

Zgodaj jutraj je prišel domov, sedel je na divan in zaspal. Ko se je prebudil, se je zasmejal svojemu življenju z raznim smehom. Zdel se je sam sebi otročji v sadnih dneh, ko se je jezil nad njo in zaželel je, da bi se mogel zahvaliti Anici: »Spo-štovana gospodična! Čudovito lepo se Vam zahvaljujem za umetno mimiko in umetne geste v komediji sadnih dni!«

LISTEK.

Izlet na Višavo.

Spisal Roman Romanov.
(Dalje.)

III.

Po tistem dogodku je doživel Zagorec nekaj lepih dni. Spomladan-sko solnce je prisijalo na njegovo pot, da je bila svetla od njegovih toplih žarkov. Zamislil je lepo bo-dočnost. Mirne in jasne ure bodo prihajale in tekle bodo v vsi svoji lepoti srečno in zadovoljno pot. Pri-hajal je k Anici in včasih je od srčne prijaznosti poljubil njene bele prstke. Kadar jo je poljubil, mu je vrnila poljub vsa sladka in ljubeznivredna, in tuintam je pritisnila svoje vroče lice na njegovo čelo. Vselej takrat je bila brez besede, samo stisnila se je k njemu vsa dobra in vdana.

Na ta način je minilo nekaj lepih dni, a pretekli so hitro, in dozdevalo se mu je, da so šinili kakor blisk čez njegovo življenje: niti okusiti jih ni mogel s vsem srcem.

Nekega dne mu ni Anica več

vračala poljubov. Kadar jo je objel, tedaj je videl, kako jo je spreletelo... In dozdevalo se mu je, da je po-gledala v njegovo srce, ki ni več isto... Zdelo se mu je, da je tudi ona spoznala, da je prišla sreča do vrhunca in zdaj se spušča lepo pola-goma in domaj vidno dol. Ali to so bila temna domnevanja, in resnice ni bilo v njih. Vse to je začutil samo on, in žalostno mu je bilo pri tem spoznanju. Tudi njegova duša se je pričela spuščati dol povsem nalahko; in zbal se je tistega temnega trenutka, ko bo padla v blatne nižine. Bil je prepričan, da se zgodi vse to gotovo in v bližnjih dneh, sajaj že so se bile dotaknile njegove ljubezni uma-zane roke. Dolgo se je branil njihove brezbrzičnosti, ali naposled je prišlo do konca: še majhna daljava — in njegova duša bo ležala v blatu... Krivdo pa je odvrčal od sebe in opravičeval se je sam s seboj: »Za-kaj mi je kazala srbečo pego na svoji rami...? Zakaj se je razlil prijeten nemir po njenem obrazu, ko sem pol-jubil njeno belo ramo?... Ona je kriva in nič boljše ni kakor druga!...« In šudna čustva so ga objemala,

in zastutil se je sam sebi: »Fej! njen hlapec sem bil, njene roke sem poljubljal, kakor pes sem jih lizal!...« In hotela se ga je polastiti jeza nad njo in želel je, da bi jo sovražil iz dna duše. S hladnimi rokami bi pa-hnil od sebe njene bele prste in plju-nil bi ji naravnost v obraz: »Ti si potrgala moji duši peruti, hinka!...«

Bil je ves razburjen in hodil je po svoji sobi poln nemira. Čez okno je prihajal mrak povsem neopaženo, in kot po sobi so bili že popolnoma temni. Po cesti spodaj je hitelo vse polno ljudi semintja. Srečavali so se, in bili so si tuje. Pogledali so drug drugemu v obraz s radovednimi očmi in šli so svojo pot.

Zagorec je šel na koncert v ta-močni »Narodni dom«. Sodeloval je sam pri njem s prirojeno mirnostjo in lepoto. Vse je ploskalo njegovemu virtuosnemu igranju, in Anica je po-gledala vanj s strogimi in hladnimi očmi. Okrog njenih ust je legla mračna potesa, in njene roke so mirno ležale v naročju.

Napovedane točke so trajale dolgo, in zelo pozno se je prišel ples. Takrat je stopil Zagorec v dvorano

in se ozrl okrog sebe. Mimo njega sta prišla Anica in tisti »oprni člo-vek z bledimi lici in mrliškimi lasmi. V tistem hipu mu je bilo vse jasno, in njegove slutnje so bile opravičene. Anica se mu je nasmejala s ponare-nim smehljajem in ga ogovorila. On je ni pogledal: obrnil se je in odšel s hladnimi koraki. Sedel je k pivski mizi in mnogo je pil na tisto večerjo. Hotel je udušiti tisto noč, ki je vstala v njegovi duši kakor požast, se mno-žila od trenutka do trenutka in trgala njegovo srčno meso s svojimi neumi-timi rokami. Ves čas se mu je zdelo, da šuje njen prostodušni smeh in prijazne besede ljubezni, ki plavajo iz njenih ust. Pil je mnogo, da bi zadušil, kar je spoznal v svojem srcu: »Menil sem, da imam nekaj božjega v svojem srcu, a imel sem hinav-stvo!...«

Čez sobo je šlo neko mlado dekle in neki orokavičen in črno oblečen gospodek je cepetal za njo s drob-nimi nožicami. Govoril je neumljive stavke s nosljajóčim glasom in ko je prišel do vrat in ga ni dekle poča-kala, je zaklzel v visokem tonu in si naročil vina.

so večji obkopi v modernem smislu, in ki imajo tudi dobre, velike topove. Prebivalci cele obrežne pokrajine so zapustili svoja bivališča. Večina so zbežali v Habarovsk in Blagovješčensk. Le možje so ostali ter vstopili v Nikolajevsku v novoustanovljene oddelke prostovoljcev.

Mirovna pogajanja.

Ladje, ki so vozile mirovne pooblaščenke v Portsmouth, so se morale zaradi megle ustaviti v Newportu. Vsled tega se je začel konferenca zavlekel še za en dan, t. j. do danes 9. t. m.

Japonci so postali že tako prevzetni, da so zahtevali, naj se pogajanja vrše v japonskem jeziku. Končno so se le vdali za angleščino, v kar je tudi Vite privolil, dasi ne zna dobro angleško.

Angleški viri vedo povedati, da je Vite brezobzirno sporočil v Petrograd, da za Rusijo ni dobili posojila ne v Parizu ne v New Yorku, ako se ne sklene mir.

Stroške za mirovno konferenco v Portsmouthu prevzame na lastno prošnjo država New Hampshire, v kateri je mesto Portsmouth. Stroške za ureditev stanovanj mirovnim pooblaščencom pa je prevzela zvezna ameriška vlada.

Japonski načrti za bodočnost.

Neki angleški dopisnik je zvedel v Portsmouthu iz „zanesljivih virov“, da japonski pooblaščenki niso prišli na konferenco, da bi mešetarili za par sto milijonov ali za odstop kakšnega otoka, temuč da postavijo temelj za japonsko državo na azijskih tleh. V ta namen hočejo imeti vse nabrežne pokrajine okoli japonskega morja, protektorat nad Korejo, vlado nad Korejsko ožino in otok Sahalin. Nadalje morajo Rusi Mandžurijo popolnoma zapustiti, da postane Japonska Kitajske zastopnica. Pa še nimajo dovolj. Prisiliti hočejo tudi Rusijo, da jim odstopi tisti del Vzhodne Sibiriije, ki meji na japonsko morje; posledica temu pa je končno, da morajo Rusi odstopiti tudi Vladivostok ali pa ga vsaj neutralizovati.

Kakor vidimo, raste Japoncem med kosilom apetit.

Obrtni odsek.

Dunaj, 8. avgusta. V današnji seji stalnega obrtnega odseka sta poslana Hueber in vitez Malahovski ostro kritikovala vmešavanje osrednje zveze avstrijskih industrijcev, ki so se obrnili na ministrstvo s protestom, češ, da jim iz pogajanj v obrtnem odseku narašča velika nevarnost. — Potem se je sprejel § 14. o posebnih določbah rokodelskih obrti. — O dokazilih usposobljenosti v obrtništvu se bo razpravljalo pozneje.

Odpravil se je od doma in šel na svojo pot. Ko je vstopil v Aničin sobo, mu je prišel nasproti njen stric, ki je skrbel zanj in jo imel za svojo ter mu razodel, da se je odpeljala že na Višavo in ga povabil, da se tudi on udeleži tega izleta: odpeljeta se po kosilu tja gor. Zagorec se je za trenotek zamislil in potem je legel na njegovo lice pritajen smeh. Obljubil je premožnemu trgovcu, da pride gotovo.

Ko je šel po stopnicah dol, ga je srečal v veži Aničin pes. Udaril ga je s palico, da je odbežal na vrt. Pes je glasno cvilil in Zagorec bi ga bil udaril drugič, da mu je bil pri rokah.

Na cesti je srečal svojo nekdanjo ljubico. Odkril se ji je zelo spoštljivo in dostojno in ozrl se je naravnost v njen obraz, ona pa je pogledala v daljavo. Njene oči so bile še popolnoma iste: tihe in romantične, kakor bi spala z njimi lepa kresna noč. Usta je imela malce odprta, in videli so se njeni nazobčeni drobni zobčki v zgornji čeljusti. Pri tej priliki se je spomnil, kako so ga griznili nekoč tisti drobni zobčki v spodnjo ustnico...

(Konec prih.)

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 8. avgusta. Grof Tisza je priobčil v »Az Ujrag« članek, v katerem poziva člano liberalne stranke, naj ne zapuste stranke, temuč naj ostanejo skupej, da branijo nagodbo iz leta 1867. Nadalje opozarja na veliko škodo, ki jo je povzročila opozicija, ter izjavlja, da vsa krivda za današnji žalostni položaj sadene koalicije. Končno poziva vse člano, ki nočejo napraviti stranki sramotnega konca, naj zanesljivo pridejo h konferenci.

Budapešta, 8. avgusta. Brambovsko ministrstvo je razglasilo, da lahko vsak mladenič vstopi prostovoljno v vojaško službo, ako tudi nima oblastvenega privoljenja.

Iz Srbije.

Belgrad, 8. avgusta. Kluba obeh radikalnih skupin sta se včeraj sestavila. Za predsednika samostojnih radikalcev je izvoljen Milutin Stojanović, za predsednika zmernih radikalcev pa Nikola Pasić. — Značilno je, da predsednik revolucionarnega ministrstva, Jovan Avakumović, ni upal niti kandidovati v skupščino, dočim je drugi vodja revolucionarnega ministrstva, Genčić, v Nišu popolnoma propadel.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 8. avgusta. Balkanski odbor v Londonu je razposlal raznim macedonskim odborom, tudi v Belgrad in Atene, poziv, naj že vendar prenehajo z verskimi in plemenskimi boji, ki le ovirajo osvoboditev Macedonije, jemljejo celi akciji evropske simpatije ter pripravljajo neki veselejši pot za okupacijo Macedonije. Vse narodnosti naj se temveč združijo k skupni osvoboditvi in reformnemu delu.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 8. avgusta. Konferenca v Peterhofu je končno sprejela Buljiginove reformne načrte v spremenjeni obliki. Načrti so se že dali v tisk, da se izročijo 12. t. m. javnosti.

V Rigi je položaj skrajno resen. Nad 20000 delavcev štrajka. Štrajkujoči se vedejo zelo grozilno. Prebivalstvo je na strani štrajkujočih. Pristanišča in mesto so zasledli vojaki.

Ločitev Norveške od Švedske.

London, 8. avgusta. Iz Kristijanije se poroča, da bo dne 13. t. m. ljudsko glasovanje o ločitvi Norveške od Švedske. Brezdvomno se izreče ogromna večina za ločitev. Ako se to zgodi, se švedska vlada znova obrne na kralja Oskarja, naj privoli v ločitev ter določi obenem enega princa svoje vladarske rodbine za norveškega kralja. Ako kralj to odkloni, ponudi se norveška krona danskemu princu Karlu,

ako tudi ta odkloni, proglasi norveški parlament republiko.

Anglija in Francija.

London, 8. avgusta. Francosko brodovje je priplulo na obisk v Cowes, kjer je posadko pozdravil sam kralj Edward ter odlikoval rasne francoske poveljnike. Prihajale so se velike svečanosti v znamenju angleško francoskega prijateljstva. Francoski časopisi so polni hvale o angleški gostoljubnosti ter prerokujejo celo francosko-angleško zvezo.

Dopisi.

Iz Doba pri Domžalah.

Dne 4. avgusta je pogorel v Dobu g. Jožef Flis. Zažgal mu je nedorasli sinček ravno v času, ko je bila večina ljudi po svojih opravkih. Kljub temu se je v kratkem nabralo mnogo ljudi, ki so pa le gledali in jezike brusili. Da bi pa pomagali svojem bližnjemu, jim ni prišlo na misel. Zlasti požarna bramba je bila predmet mnogega besedičenja. Zlasti so se odlikovali ljudje, ki hočejo imeti povsod prvo besedo, ki pa pokažejo pri vsaki priliki svojo nerazodnost in nevednost. Zelo so nekateri napadali načelnika požarne brambe g. A. Mahkota. Bil je slučajno takrat, ko je ožen izbruhnil, na Rovih po svojih opravkih. Ko je zvedel, da v Dobu gori, se je takoj podal domov. Čeprav je bil podnačelnik g. Ferdinand Stare in večina ognjegasev z dvema brigadama takoj na licu požara, so padli ljudje po načelniku kot po kakem tolovaju in obdelovali celo požarno brambo z izrazi, ki ne spadajo v časopis. Posebno se je rotil neki Matičič, ki je držal v roki žepno uro in štel sekunde, kdaj pride kak ognjegasec. Ko je žandarmerija na prošnjo načelnika, naj se prisilijo gledalec pomagati, Matičiču rekla, naj pomaga, izustil je Matičič pametne besede: „Mi nismo pri požarni brambi, delajo naj tisti, ki so pri društvu. Mi smo občevali z boljšimi ljudmi, ne pa s takimi rokovernjači (t. j. ognjegasci).“ Te besede kažejo na vsak način dovolj jasno Matičičev značaj in vseh onih, ki niso hoteli iti pomagat svojem bližnjemu. Ognjegasec se žrtvuje z vsemi svojimi silami, da bi rešil svojemu bližnjemu, kar se mu da rešiti. Najbrž zato ga psujejo taki ljudje za rokovernjača! Kajpak, v gostilni je lažje sedeti in zabavljati, dočim se ognjegasci po celo popoldne vadijo in mučijo s svojimi brigadami. Vendar naj se ognjegasci kot dosedanjim vneti društvenci ne plašijo takih ljudi! Razumen človek ve ceniti njihovo požrtvovalnost, lenuh in nerazodnen si pomaga s psovkami. Namen požarne brambe je prevzvišen, da bi se dali ognjegasci ostrašiti od oseb, katerih delovanje in nehanje spremlja vedno in povsod brezmejni egoizem. Sramota, da so take prikazni med nami!

Obč. svet ljubljanski.

Ljubljana, 9. avg. 1905.

Predsedoval je župan Iv. Hribar. Za overovalca zapisnika je imenoval obč. svetnika Velkavrh in Svetka. Na dnevnem redu so bile samo tri točke stavbnih zadev.

O prošnji mestne občine za prebivalno dovolilo za mestna skladišča v jami poleg prisilne

delavnice je poročal komisar Semen. Ker je komisijonalni ogled dogajal, da je skladišče zidano natančno po odobrenih stavbnih načrtih ter je zidovje dovolj suho, se je dalo prebivalno dovoljenje.

Nato je prevzel predsedstvo obč. svetnik Velkavrh do prihoda podžupana dr. vit. Bleiweisa, medtem pa je župan poročal o odloku o. k. r. deželne vlade glede zadržavanja načina Erjavčeve ceste in Hilšerjevih ulic. Deželna vlada namreč ugovarja predloženim ji stavbnim načrtom, da bi se omenjena stavbišča zadržala deloma v odprtem, deloma v strnjem stavbnem sistemu, češ, da je občinski svet s tem prekorajil svoj zakoniti delokrog, ter grozi, da bo sklep sistiral, ako se v obč. svetu ne sprejme sprememba stavbnega reda. Župan je prečital svoječasno korespondenco med mestnim magistratom in dež. vlado, iz katere je razvidno, da je mestna občina raztolmačila že leta 1897. dež. vladi svoj novi stavbni red, ki se nanaša tudi na imenovanje dveh ulic. Deželna vlada je bila takrat s tem popolnoma zadovoljna ter je stavbni red tudi odobrila. Sedaj pa je deželna vlada najbrže na vse to pozabila. Sklenilo se je, da se vložijo proti odloku deželne vlade priziv na ministrstvo. — Pribiti je treba, da je vsa korespondenca dež. vlade na slovenske magistratne dopise še vedno dosledno nemška.

Končno je poročal župan o napravi kanala do Gradašnice pri novi hiši Pohlovke ustanove v Gradaških ulicah. Sklenilo se je, da se napravi novi kanal iz betona ter se dovoli v ta namen 248 K, ker prispeva 50 K radovoljno ondodna sosedinja.

Obč. svetnik Predovič je interpeliral, zakaj se tako dolgo zida strnišče na sejmisti. Slučajno na galeriji navzoči načelnik stavbnega urada Duffe je prišel v zbornico pojasnit, da se delo v teku tega meseca izvrši, kakor hitro pridejo z Dunaja vsa monerska dela in monter sam.

Potem je sledila tajna seja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. avgusta.

— **Ves razjarjen** je »Slovenec« na »Učiteljskega Tovariša«. Kakšna jeza in koliko psovki! In zakaj? Ker je odločno protestiral zoper to »laskavo« navado, da nekateri duhovniki na uradnih učiteljskih konferencah odpirajo svoja hvala polna usta in »pozdravljajo« zbrano učitelstvo. »Učiteljski Tovariš« se prav lepo zahvaljuje na teh specijalnih pozdravih, češ, da jih učitelstvo ne rabi in prav lahko pogreša. Saj dobro ve, da mu je sovražna vsa duhovščina s škofom na čelu. Kaj se je tedaj treba prilizovati sladkimi, neodkritosrčnimi besedami! Mi temu protestu »Učiteljskega Tovariša« povsem pritrjujemo. Le zavračajte vsako hvalo od ljudi, ki bi vam radi izpodkopali vsak ugled v šoli in ki za vas nimajo drugega nego psovaje in zaničevanje čigar jasen odmev je nesramno »Slovenčev« pisarenje!

— **Gospodična Stupca**, ta sedaj najbolj slavna »narodna dama«,

mora imeti precej recimo — ozke zveze tudi s »Slovenčevimi« uredniki. Dan na dan jo branijo ti kavalirji. Kaj pa smo vendar storili tej krasotici? »Marburger Zeitung« nas prav nič ne briga, naj ta hajlovska žlobudra piše, kar jej drago. Ali te pravice nam vendar nihče ne more prerekati, da se upiramo, in sicer trdovratno upiramo nekemu »prikisku«, s čimur se hoče posaditi v učiteljskih krogih zelo razvpite »Slovenčarico« na eno najlepših učiteljskih mest. To mesto zaslužijo druge vse drugače kvalifikovane naše kompetentije. Proč s protekcijo.

— **Javna oblast in varstvo imetja v Celju.** Dolžnost javne oblasti je skrbeti za javni mir in red ter za varnost življenja sodržavljanov. Za celjske razmere je značilno tole dejstvo. Ob prihodu Čehov v Celje leta 1899 so navozili dan poprej mestni delavci cele kupe kamenja za potlakanje ceste pred vilo dr. Serneca. Ponoči je fakinaža porabila to kamenje za divjaški napad na slovensko hišo, kjer je potrla vse šipe, povzročila velikansko škodo, ter so bili v smrtni nevarnosti prebivalci omenjene vile. Zda se je izvršil enak slučaj. Pri ponedeljkovem napadu na »Zvezno tiskarno« sta priletela iz rok neznanih hudodelcev samo dva kamna v zid, najbrž samo radi tega, ker kamenja ni bilo na razpolago. Včeraj so pa dovažali mestni delavci neprestano kamenje ravno pred »Zvezni dom«. To je vendar čudno naključje! Kaj lahko se namreč zgodi, da se izgrede ponove in da bode celjska fakinaža porabila prelepo priliko in razmetala kamenje drugam, nego je namenjeno! Dolžnost javne oblasti je, da prepreči to!

— **Vodje celjskih fakinov in barab**, napadalcev slovenskih hiš v Celju, so bili najvišji in najimnitnejši gosposde celjske nemške družbe. Ti mogotci so jim kupili v hotelu »Stadt Wien« cele hektolitre piva. V ponedeljek se je kar zgrinjala črna masa pred hotelom, kjer je žrla »Freibiera«, odkoder se je potem pijana valila po mestu. Laški Nemec, urh s Starega grada, je že popoldne tega dne z lokavim zavratnim smehom na tipičnem kalabreškem obrazu hodil okrog. On in drugovi, ti so bili povzročitelji vseh izgrediv.

— **Kako imenitno je po- učen »Slovenec«!** Včerajšnji »Slovenec« je priobčil tole notico: »Srbi na Slovenskem. V Rajhenburg bodo priredili v kratkem zagrebški Srbi izlet in priredili koncert s svojo godbo. Slovenci jih bodo prisrčno sprejeli.« — »Slovenčev« uredniki so pretekli teden čitali v našem listu vest, da priredi »Srbsko pevsko društvo« v Zagrebu izlet v Rajhenburg. Ker imajo navado, da povzamejo po našem listu vse interesantnejše vesti, a jih priobčijo šele teden kasneje, da bi čita-

najboljše, če grem. Oišel sem res kmalu.

Moja slutnja, katera me je že dolgo mučila, se je uresničila! Pater Vigili je v Albino zaljubljen! Tako star in vendar še tak! Ko bi moral vsak dan na smrt misliti, ko že stoji z eno nogo v grobu, mu je pa mar sedemnajstletna deklica, o kateri ve ali bi vsaj moral vedeti, da ne bo mogla ljubiti star zguban obraz! Čuden človek to, ki se gre v sivi starosti zaljubiti v mlado dekle, ki je še skoraj otrok!

Tudi jaz sem spisal pismo na Albino. Povedal sem ji, da jo naš vse ljubim in da bom le zaradi nje zapustil samostansko sidovje. Odpis naj mi v priporočenem pismu, da ga ne bo smel pater magister odpreti.

Ker koverte nimam nobene, naredil mi je brat Viljem eno: On je res specialist v tej stroki: kot bi jo iz prodajalne prinesel. Pismo pojde jutri na pot. Odnese ga bo ministrant, ki hodi v Vreteno v šolo, za plačilo mu bom popravil nalogo.

Danes sem tudi pisal svoji teti in ji povedal, da se mi silno dobro godi in da sem nad vse zadovoljen. To pismo je prebral pater magister, kakor je lepa navada, potem pa na samostanske stroške oddal na pošto.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica. Priobčil Bistričan.)
(Dalje.)

Dne 24. oktobra.

Kvartava za žive in za mrtve. Ves prosti in neprosti čas nama mine pri igri. Od 8 do 9 ure dopoldne je predpisan »studium«, a ta čas je brat Viljem navadno po petkrat durak in izgubi pet jabolk. Tudi med »lectio spiritualis«, t. j. branjem pobožnih knjig, nimava drugega v rokah kot karte. Ta čas kličeva kralja. Kdor zgubi, plača s cigareto, ki prihaja iz zaloge patra Vigilija, ki je vrl pospeševatelj najinega razvedrila.

Bratu Viljemu roje tatinske misli po glavi. Vina v naši kleti mu diše in že parkrat je izrazil silno željo, nasrkati se božje kapljice, da sem bil hipoma disto suh po grlu. Če se nama posreči uresničiti najine želje, je veliko vprašanje, ker patri pazno zaklepajo svoje pribežališče, kamor zahajajo lahko vsak trenutek, saj ima vsak svoj ključ od kleti. Nam novicem pa postavljajo pri kosilu in večerji na mizo neke posode, ki nimajo nobenega pravega imena. Pet teh posod gre na en liter. Napolnjene so res z vinom, a še po-

gleda človek trebušaste politre pred patri in velikanski liter, ki se z vodo napolnjen šopiri pred teboj, mora ga obvladati bitka žalost nad neenakopravnostjo vseh samostanskih prebivalcev.

Dne 26. oktobra.

Danes popoldne sem bil sopes pri patru Vigiliju. Da ne bi pater magister slutil, da hodim po knjige tja ali sploh po kako prepovedano reč, sem mu rekel, da bom dobil nekaj prepisat, ker je pater Vigili dopisnik nekega hrvatskega časopisa. Pater magister ni nič ugovarjal, in par minut pozneje sva že sedela s patrom Vigilijem na divanu v njegovi sobi in pušila: on cigaro, jaz cigareto ter se menila o različnih stvareh.

»Pri Završniku sem bil včeraj,« pravi med drugim pater Vigili, »mati je nekaj bolehnja in Albina je vsa v strahu, če ji umrje. Tolažil sem jo, kakor sem vedel in znal, a potolažil je nisem. Tako je bila sbešana, da sem ji pri odhodu naročil, naj se pazi, da še ona ne zbolí.«

»Je mati še stara?« povprašam, želeč, da bi s patrom Vigilijem še dolgo ostala pri tem predmetu.

»Trinpetdeset let,« odvrne on, »za Albino bo res prav nerodno, ako ji umrje mati. Kmetiškega dela ni

vajena, na sorodnike se pa tudi ne more zanašati, saj veste, da je resničen pregovor: Zlahta je raztrgana plahta. Šivati zna, a kako plačujejo dandanes šivilje? Če ne bo drugače, jo bom jaz spravil h kakim dobrim ljudem, da se ji ne bo prehudogo dilo. Dekle je pridno, ubogljivo, pametno; škoda bi bilo res za njo, ako postane sirota, meni bi se jako smilila in, kakor sem že rekel, lajšal bi ji že na kak način njen žalosten stan.«

Po teh besedah odide pater Vigili po vino. Komaj je zaprl duri za seboj, stopim k pisalni mizi in začnem varno brskati med papirjem. Našel sem, kar sem iskal, dobil sem znamko. A kar sem še videl, me je neprijetno dirnilo v srce; bilo je pismo, spisano na Albino! Pater Vigili ji je z mladeniškim ognjem govoril o svoji ljubezni do nje in se čudil, zakaj da se ona zadnji čas proti njemu vedno mrzlejšje drži...

Brzo sem sedel sopes na divan in skušal skriti svojo razburjenost. Toda tudi pater Vigili je bil razburjen, ko je prišel v sobo. Sumljivo me je gledal in nič kaj prijazno ni z menoj govoril. Nisem mu mogel gledati v oči, in moje govorjenje je bilo rastreseno. Uvidel sem, da je

ješe obdobje ne opazilo, da jih je je preje čitalo v »Slovenskem Na- rodu«, so hoteli tudi to pot napra- viti tako. Narečja pa je hotela, da so med tem že pozabili na datum izleta, ki je bil naveden v našem listu; radi tega pa niso bili prav nič v zadregi, marveč so kratkim potom napravili notico, da »prireda zagreb- ski Srbi v kratkem izlet v Rajhen- burg«. To notico je »Slovenec« pri- občil istočasno, ko je »Slov. Narod« že imel poročilo o srbskem izletu v Rajhenburg, ki je bil preteklo nedeljo 6. t. m. »Slovenec« seveda ni nič vedel o tem izletu in je dva dni po izletu v svoji nevednosti pri- občil preplonkano vest, ki jo je naš list imel že pred enim tednom, češ, da Srbi poletje v kratkem v Raj- henburg. S tem se je seveda pred- avnostjo hudo blamiral in prav rado- redni smo, kako se bo rešil iz te- sagate. Ali se bode še tudi v bodoče bahal, da je najbolje informiran in poučen list slovenski?!

— **Šolske vesti.** Provizorična učiteljica gđ. Suzana Baloh je pre- meščena od Dev. Mar. v Polju v Ihan in provizorična učiteljica Antonija Virk iz Ribnice v Dolenjo vas.

— **Pogreb Antona Ažbete** se je izvršil včeraj v Monakovem ob- š. uri popoldne. Pokopan je na šva- binskem pokopališču. Danes so se opravile maše za dušnice za slavnega pokojnika. Lahka mu zemlja!

— **Eksercicije za duhov- nike** se bodo kakor poroča »Slo- vene« vršile letos od 28. avgusta popoldne do 1. septembra jutraj v knegoškofijakem Alojzijevešču v Ljub- lani. Pozor tedaj, ljubljanski gg. gos- tilničarji!

— **Knjiga »Slava Prešer- nu«** je že dotiškana in izide najbrže že prihodnji teden, nakar se nemu- doma predloži dež. šolskemu svetu, da jo odobri in priporoča v nakup šolam in krajnim šolskim svetom. Kakor se nam poroča, je že več krajnih šolskih svetov na Kranjskem sklenilo, da na- riči primerno število izvodov za raz- delitev med šolsko mladino. Nadejamo se, da bodo njihovega zgledu sledili tudi slovenski krajni šolski sveti na Štajerskem in Primorskem. Tudi rodoljubno občinstvo se že zelo zanima za knjigo in zadnje dni je nas že več rodoljubov obvestilo, da bodo naročili več izvodov te knjige. Pripomnimo, da bo trdka Iv. Bonač napravila iz- rine okusne platnice za knjigo. Kdor bi želel imeti knjigo vezano, naj se pravočasno zgleda. Kakor smo že na- glašali, izide knjiga samo v 5000 izvodih. Ker jih bodo mestni obč. svet ljubljanski kupil okoli 1500 do 2000 izvodov, da jih razdeli med mla- dino na ljubljanskih ljudskih šolah, je brez dvoma, da bo zaloga prav hitro pošla. Prosimo torej vse one, ki bi si želeli naročiti knjigo, da to nemudoma store, ker bi se lahko zgodilo, da bi je kasneje ne dobili. Kakor smo že po- ročali, stane knjiga 60 v., 50 izvodov skupaj eksemplar po 50 v., 100 izvo- dov pa po 40 v.

— **Učiteljskim »Zavezni- kom« na znanje.** Štajerski in Kranjski učitelji, katerim se pridruži med potjo tudi del primorskega učiteljskega, odputujejo k zborovanju »Zaveze avstr. jugoslav. učiteljskih društev« v Polj iz Ljubljane v ne- deljo 13. t. m. jutraj s poštanim vla- kom ob 4 uri 55 minut, oziroma z brzovlakom ob 5 uri 59 minut do Divače in od tu pa po državni železnici v Pulj. Nekateri odputo- jejo pa že v nedeljo ponoči ob 12. uri 35 min. z osebnim vlakom do Trsta, kamor dosežejo ob 6 uri 15 min. Jutraj in potem pa s parobro- dom do Pulja. Parobrod odrine iz Trsta točno ob 7 uri jutraj ter pride v Pulj okoli 2. ure popoldne. Med potjo se ustavi parnik v Piranu, Silvori, Umagi, Cittanova, Poreču, Orseri, Rovinju in v Fassani. Vožnja po morju je jako zanimiva ter stane nekaj čez 2 K.

— **Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta** priredi dne 6. septembra na vrtu v ho- telu »Ilirija« veliki vrtni kon- cert, pri katerem bo sodelovalo 150 učiteljev in učiteljic in sicer pod vodstvom mestnega učitelja g. Pavla Gorjupa. Med drugim se bo pel tudi »Veliki zbor žen- jev« iz opere »Onegin«. Čisti do- hodek je namenjen zgradbi učiteljskega konvikta. Z ozirom na to in pa še posebej z ozirom na talostne razmere, v katerih živi landanes učiteljevi, pričakujemo, da bodo prijatelji učiteljskega in mnogobrojnem številu udeležili koncerta ter po svojih močeh pospe- šili zgradbo učiteljskega konvikta.

Učiteljice in učitelje po de- želi pa prosimo, da sašno po- birati pri učiteljskih prija- teljih, ki se iz kateregakoli vzroka ne bodo mogli udele- žiti koncerta, vstopnino ozi- romā preplašila za koncert. Tako je storilo tudi gorško učitel- stvo za koncert, ki ga je priredilo na korist konvikta dne 4. julija v Gorici ter nabralo v ta namen 1100 kron.

— **Učiteljski dobrotniki.** »Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta« se darovali: Vesela dru- žba v Polhovem gradu, 2 K; g. dr. Juro Hrašovec v Celju 10 K; vesela družba v St. Janžu na Dolenjskem 7 K; županstvo pri Sv. Ani na Gorenjskem 2 K; gosp. Evgen Ivanec, trgovec v Sodražici, 5 K; g. dr. Anton Žižek v Vojniku, 5 K; po- sojilnica v Vojniku, 10 K; žu- panstvo v Zakutu pri Brežicah 5 kron; učiteljsko črnomaljskega okraja ob priliki okrajne učiteljske konference zložilo 22 K; g. dr. Viktor Gregorič v Sežani 31 K, nabral v veseli družbi gosp. O. Mayerja, gra- ščaka, g. pl. Garzarolija z Raz- drtnega, g. Edvard Dolence, graščaka iz Oreha in g. Lichtensteigerja iz Trsta o priliki sezanskega sejma; g. Alojzij Strmole iz Trebnjega 1 K. — Živeli učiteljski dobrotniki in nasled- niki! Bog plati!

— **Ročni zapisnik z ime- nikom ljudskih šol in učitel- skega osebja na Kranjskem.** Južnem Štajerskem in Pri- morskem za leto 1905/6, ki ga je do letos tiskal z R. Šeber v Posto- jini in sestavil g. Štefan Primo- žič, bo izšel prve dni v septembru. Ročni zapisnik je zdaj last »Za- veze« in ga je sestavil nje predse- dnik g. Luka Jelenc.

— **Kdo nam pači sloven- ska krajevna imena?** Nemški listi bi nam radi utajili ali popači- li naša slovenska krajevna imena. Zo- per to smo pred kratkim povzdignili svoj glas. Sedaj pa vidimo, da je tudi škofovo glasilu »Slovenec« prišlo do blatiteljem na pomoč. Čujte! »Slove- nec« pozna na Štajerskem Nemški Landsberg (Lozovec) pa tudi Slo- venski Landsberg tam doli ob Sotli. Naj le gre »Slovenec« ured- niki tja doli v zavedne župnije ob Sotli vprašati kje je Slovenski Land- berg. Težko, de bi ga ljudje razu- meli, ali pa bi ga vsaj mrko gledali kot spakujočega nemškutarja, ker znano je le ime Podčetrtek. Ist- tako ne bo nihče vedel, kje je »Slo- venci« Reifenstein, ker v St. Jurju pri Celju poznajo le Rifnik. Istotako pomaga »Slovenec« naša istrska imena italijančiti. Dignano je njemu Tinjan, Slovenci pa po- znajo le Vodnjan. Pa tudi sicer so pri »Slovenca« kaj »previdni«, kadar prepisujejo po graških listih ter do- sledno prinašajo slovenska imena brez naših kljukic, kakor Zusem = Zusem, Cdrum = Cdrum itd.

— **Pevsko društvo »Ljub- ljana«** priredi v nedeljo dne 20. t. m. velik društveni izlet v Šmartno pri Litiiji. Delajo se že najbrže pri- prave. Popoldne vrši se velika ljud- ska slavnost na prostem, pri kateri sodelujejo vsa šmartinsko-litijska društva. Podroben spored te prire- ditve objavimo tekom prihodnjih dni.

— **Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd. v Ljubljani** vabi vse svoje člane na važni prija- teljski sestanek, ki se vrši dne 10. avgusta ob polu 3. uri popoldne, v gostilni Miramar Stari trg št. 19. Pri tem važnem sestanku se postavijo kandidati za davčno komisijo, koje volitve se pričnejo že 16 in 17. t. m.

— **Poučni izlet za hme- ljarstvo.** Pri nas na Kranjskem se je začelo veliko zanimanje za hmelj in ako se bode ta dobro ob- nesel, bode to za našega kmeta ve- likega pomena. Da bi se pa naši kmetovalci, predno začno hmelj v večji meri saditi, natanko poučili o sajenju, priredila bo s. kr. kmetijska družba kranjska na 28. t. m. v Sa- vinsko dolino na Štajersko poučni izlet, kjer si bodo naši ljudje ogle- dali velike nasade hmelja, obiranje, sušenje in spravljane hmelja, raz- ličnih sušilnice, poskusne nasade raz- ličnih vrst itd.; s tem ogledovanjem bodo tudi zvezana predavanja o hmeljarstvu, tako da se bodo naši kmetovalci lahko natanko poučili, kako je hmelj obdelovati in kako se to obdelovanje izplača. Izlet bode vodil gospod mlekarški nadzornik J. Legvart. Naši kmetovalci in vsak, kdor se za hmeljarstvo zanima, se vabijo, da se tega izleta udeleže. Izlet traja samo en dan in stane cela vožnja iz Ljubljane in nazaj v III. raz- redno 6 K. Udeleženci se peljejo iz Ljubljane 28. t. m. ob 5. uri 15 min. jutraj do Celja in od tam v Žalec in zvečer nazaj, tako da doidejo v Ljubljano ob 9. uri 33 min. Za izlet se je zglasiti do 25. t. m. pri s. kr. kmetijski družbi kranjski.

— **Umrli sta danes:** v Skofji Loki soproga tamošnjega notarja gosp. N. Lenčka, v Krškem pa soproga meščanskega učitelja gospoda drja. Romiha.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Zgornji Šiški** priredi veselic v nedeljo, 13. avgusta t. l. v gostilni pri Pavlišu s prijaznim sodelovanjem tamburaškega kluba »Šiška« ter domaših pevcev. Na spo- redku je petje, ples, srečeval, šaliva pošta in korijandoli-korso. Začetek ob 3 uri popoldne. — Vstopnina 30 v. Daljosi člani in gostje v dru- štveni obleki so vstopnine prosti. V slučaju neugodnega vremena se pre- loži veselic na prihodnjo nedeljo.

— **Napad.** Dne 4. t. m. je vdo- vec Anton Bušar iz Dobruj napad- el broz vsakega vzroka mlatišča Iv. Novaka v Sostrem, ko je sedel na večnem pragu in se pomenkoval s posestnikovo ženo Brajer. Bušar je Novaka štirikrat sunil z nožem v hrbet, da so ga morali prepeljati v bolnico. Bušar je zbežal.

— **Umrli je včeraj v Radovljici** gostilničar in posestnik Fran Kun- stelj star 71 let. Pogreb bo jutri ob 4 uri popoldne.

— **Vzoren naroden gos- tilničar** je gosp. Josip Pikon na Blejski Dobravi. Ko je v nedeljo prišel idrijski Sokol vseh premočen na Blejsko Dobravo, mu je postregel Pikon z vsem, z obleko, jedjo in pijačo, akoravno je imel čez glavo drugega posla. Tudi jim je hotel postreči z vozovi. Čast ta- kemu narodnemu gostilničarju.

— **Starši, pazite na otro- ke!** Kajzarica Marijana Stare iz Pre- doselj je med tem, ko je šla na bliž- njo senočet sušiti seno, pustila svoja dva nedorastla otroka sama doma. Ko se je mati vrnila čez kako poldru- go uro, je pogrešila svojega 2½ let sta-rega sinčka Tončka. Po daljšem iska- nju so ga našli v potoku Belca neza- vestnega. Vse poizkušnje ga zopet oži- viti, so bile brezuspešne.

— **50letnica prenehanja kolere.** Iz Šent Petra na Kra- su se nam piše: Dne 5. t. m. je mi- nulo 50 let, odkar je prenehala kolera ki je srašno razsajala v naših krajih. Vsako leto imamo na ta dan velik praznik, takimeenovani »zaljubljen dan«. Ta dan se vrši v Slavini velika cerkvena slovesnost, katere se udeleži iz vse fare na stotine ljudi. Letos pa je prekosila ta slovesnost vse dosedanje, kajti počastil jo je škof Anton Bona- ventura s svojo prisotnostjo. Imel je v Slavini cerkveni govor, ki je ljudem ravno tako »imponiral« kakor sploh njegovi »govori«. Kaplan Abram je ho- tel skrbeti za slaven sprejem škofov, zato je lazil prejšnji dan okrog in pro- sil, naj se razobesijo drugi dan zastave na bišah poleg državne ceste. No, za- stave so razobesili le bivši mežnar, ob- činski urad, znani klerikalni gostilničar Zafred in precej oddaljeno od državne ceste šolsko poslopje. Vsa druga po- sloplja so bila brez zastav, kar menda škofu ni bilo posebno po volji. Po cerkveni slovesnosti je bila velika gostija v farovžu. Zbralo se je obilo »okroglih trebuščkov«. Ti ljudje gotovo ne bodo dobili kolere, kmet pa, ki pije dan na dan sparjeno vodo, je vedno v nevarnosti.

— **Nova mlekarska za- druga** se je ustanovila preteklo ne- deljo v Vipavi; pristopilo ji je čez 100 zadržnikov. Zanimanje za mle- karno je veliko; ker so delavke moči za vinograde drage ter različne bolezni, ki zmiraj bolj napadajo vi- nograde, cena vinu pa je nizka, mora vtipavski kmet misliti na drug in boljši dohodek iz živinoreje in mle- karstva. Bog živi ta napredek!

— **Umrli** je 6 t. m. gospa Alojzija Praunseiss, veleposestnica v St. Jurju ob južni žel. v 62 letu svoje dobe. Pokojnica je bila iz ve- lečislane narodne redbine.

— **Brežiška čitalnica** pri- redi v nedeljo 13. t. m. popoldne v prid družbi sv. Cirila in Metoda ve- lik koncert na vrtu »Narodnega doma« v Brežicah. Pri tem nastopa izborni pevski zbor čitalnice in pol- noštevilna zregbška vojaška godba. Ker je čisti dobiček namenjen naši prepotrebni šolski družbi in se bo nudil izredni umetniški užitek, je pričakovati mnogoštevilne udeležbe, zlasti iz bližnje okolice. Več povedo plakati in sporedi.

— **Solnčarica je zadela** v Mariboru nekoga Antona Temeta na cesti, da je kmalu nato v bolnici umrl.

— **Samomor.** 39letni oženjeni postrežek Blaž Habijanč se je v nedeljo obesil v Leitaršbergu na Štajerskem. Vsrok domači prepri.

— **Medsebojen umor.** V Gradišču sta v prepiru kmeta Alojzij Bergamos in Peter Kolavčič potegnili nože, da sta se smrtno- nevarno ranila. Okreval ne bo nihče.

— **Strela je ubila hlapca** in dva vola v Lokavcu na Goriškem v nekem hlevu, hlev pa užgala. Škode je 2000 K.

— **Premestitev magistrat- nih uradov.** Mestni stavbni urad in mestno knjigovodstvo sta z da- našnjim dnevom samenjala svoje uradne prostore, ter se nahaja sedaj mestni stavbni urad v hiši Mestni trg št. 2, mestno knjigovodstvo pa v hiši Mestni trg št. 27.

— **Malo časa je bil bogat.** Že včeraj smo poročali, da je bilo predvčeršnjim ponoči posestniku Antonu Žnidaršiču iz Hraš v kupeju II. razreda v poštenu vlakcu od Po- stojne do Ljubljane ukradenih 3000 kron. Da je tat res še takoj v Trstu nameraval Žnidaršiča okraati, se sklepa iz tega, ker ga je nagovarjal, da sta šla v II. razred, kjer je manj ljudi. V St. Petru mu je moral djati nekaj v vino, kajti sicer bi ga ne bilo tako močno omamilo. Takoj, ko sta vstopila v Postojno iz hodnika v kupe, se je začel včeraj opisani tujec sezuvati in slačiti, potem pa se je potuhnil, kakor da bi bil spal. Žni- daršič, nič slabega sledeč, se je tudi naslonil in zaspal. Med tem pa se je usmiviš oblekel, Žnidaršiča okradel in neke izstopil. Ko je ta v Ljubljani tatvino opazil, se je peljal s prvim vlakom nazaj proti Trstu. V Logatcu je zapazil, da pod nekim drevsom stoji dva tujca, in ko je vlak od- žvižgal, je eden, ki je bil tatu podo- ben, skočil v vlak in prosil sprevod- nika, da naj mu poskrbi vozni listek do Reke in mu za to uslugo hotel dati 2 K napitnine. V istem vozu je pa sedel neki tržaški stražnik, ki je v Ljubljano eskortoval neko osebo, potem se pa peljal sam nazaj. Žni- daršič je, ko je sprevodnik prišel v njegov voz, povprašal tega, kako je tujec oblečen in kako sploh izgleda in govori. Ko ga je sprevodnik po- pisal, je bil Žnidaršič trdno prepričan, da je to pravi tat in šel potem s sprevodnikom v kupe, kjer je sedel tujec. Takoj ga je spoznal in oddal tržaškemu policijskemu stražniku, ki ga je peljal seboj v Trst. Tam so ga preiskali in našli pri njem v denar- nici za 600 bankovcev po 20 K, ban- kovca po 1000 K je pa imel zašita na vsaki strani hladnega roba. Tudi tatinski nožiček, s katerim je areto- vanec Žnidaršiču prerezal telovnikov žep, so našli pri njem. Imena tatu še dosedaj ne vemo, je pa baže neki Oger in je gotovo v ti stroki pravi specialist, ker je bil napravil tako dober načrt, a se mu je k sredi po- nesrečil. Videli ga bodemo na ob- tožni klopi pred ljubljanskim porot- nim sodiščem.

— **Prijet tat.** Včeraj popoldne je prišel skozi vežo na Starem trgu v prodajalnico starinarja Ambroža Cirka na Sv. Jakoba nabrežju samski natakari Jožef Humeški, rojen leta 1873 v Lembachu, pristojen v Belizo, ko- mitat Zalameggi, in tam ukradel štiri srebrne ure, vredne 16 K, in potem odšel zopet nazaj v hišo in po Zor- manovi kleti nekaj stikal, kjer je bil prepoden. V istem času je Cirkova žena opazila tatvino in jo naznanila tam službujočemu stražniku Plevalu. Ta je šel po Starem trgu in Hum- skega Pod Trnabo srečal in aretoval. Ko je ta od stražnika izvedel, da ga pelje na magistrat, je med potom tatvino priznal, češ, »res sem jih ukradel, pa niso zanič«. Vtaknili so ga pod ključ.

— **Tatvina.** Kavarnarju gosp. Franu Krvavcu je dosedaj neznan tat ukradel izmed vrat železno sto- jalo za dežnike, vredno 5 K.

— **Pobegnili** je od svojih sta- rišev iz Bašja 17letna Alojzija Rob- lekova.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo s južnega kolodvra v Ameriko 160 Slovencev, 60 Hrvat- ov, 25 Črnogorcev in 19 Macedon- cev. V Lino je šlo 29, v Hab 17, v Sahaib 30, v Bregenz 40 Hrvatov. V Feldkirchen je šlo 36 šumarjev, iz Hrušice je prišlo 39, iz Jesenic pa 29 Ogrov.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer dru- štveni koncert za člane v ho- telu »Ilirija«. Začetek ob 8 uri. — Vstopnina za člane prosta, nečlani pla- čajo 40 vin.

— **»Slovenski Narod«** do- biva se odsej tudi v trafiki gospice Julije Koširjeve, Hlšerjeve ulice 12 v Ljubljani.

— **Hrvatske novice.** — Zopet okregan škof. Mostarski škof Bueonjić je dobil iz Rima oster ukor, ker ni preprečil, da bi ne bil »Osvit« prinesel spomenico, ki jo je škof predal v Rimu v prilog slovenskemu bogoslužju. — Nov hrvatski list Dr. Stj. Ortner je začel izdajati »Hrvatski pravnik« v katerem bi se naj ljudstvo na popu- larni način seznanjalo s pravnimi uredbami. — Sestanek hrvatskih poslancev iz Dalmacije bo 14. t. m.

— **Slovenci v Ameriki.** — Slovence — iznajditelj Slo- vene J. Kambič v Ambridgu je iznašel stroj za vzdiganje in pola- ganje težkih cevi. Iznajdba mu je

državni urad patentiral. — Slove- nec ustrelil Slovence. V San Francisku je neki Kastelic v go- stiloi ustrelil rojaka Javija Bižala, doma iz Poljan na Dolenjskem. — Vročina v New Yorku je do- segla 20 m. m 100 stopinj. Istega dne je umrlo vseh vročine 63 oseb. — Obesil se je v Clevelandu Ivan Komin, doma iz Gorenje vasi pri Čateku.

— **Najnovejše novice.** — Grozna železniška nesreča. Na Nemškem sta pri Sprember- gu trčila dva osebna vlaka drug v dru- gega. Vsi potniki so aliranjani ali mrtvi. Dozdaj so jih izvlekli 20 mrtvih iz razvalin.

— **Kaplan pokradel 150000 kron.** Po smrti Geze Totha, ravnote- lja jadranske pomorake družbe, je vzgo- jevalatelj njegovih otrok, neki kaplan, po- kradel iz blagajne 150.000 K in zbežal.

— **Umor in samomor v Pra- gi.** Morilec čuvaja v umetniško obrtnem muzeju v Prazi je 26letni suplent Franc Seltner.

— **Mnoge dinamita je ukra- denega v Liezunu.** Sumijo tuje de- lavce, ki se baje hočejo maščevati nad stavbinskim podjetništvom. Tri osebe so zaprli.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 9. avgusta. Cesar je pomiloštil morilko Franciško Klein, sodišče jo je nato obso- dilo na dosmrtno ječo.

Varšava 9. avgusta. Prometni minister Hilkov je odločil, da mora ostati ruščina notranji uradni jezik pri železnici Dunaj-Varšava.

Pariz 9. avgusta. »Liberté« poroča, da straži izliv reke Amur močna ruska flotilja rečnih topni- čark. V zalivu Castri so se usi- diali znova trije japonski parniki, ki so izkrcali vojaštvo Japonci so 6. t. m. prodrli do Starega sela in ga osvojili. To točko namera- vajo utrditi in jo porabiti za svoje glavno taborišče, kjer bo zbranih 30.000 mož japonske vojske

Pariz 9. avgusta. Agentura Fournier poroča, da nameravajo Japonci v slučaju, da se mirovna pogajanja razbijejo, poslati svoje brodoge v Baltičko morje. V stro- kovnjaških krogih se pa sodi, da tega Japonci ne bodo nikdar ri- skirali, ker bi njihovo brodoge v Baltičkem morju lahko zadela slična katastrofa, kakor rusko pri Tsušimi.

Berolin, 9. avgusta. Iz New Yorka se poroča: Mirovna konfe- renca se je že pričela. Japonski delegatje govore angleško, ruski pa francosko. Vse izjave se takoj protokolirajo in prevedo na japo- nski oziroma ruski jezik. Baron Komura predloži mirovne pogoje jutri, nakar jih bo Vite takoj brzojavno sporočil carju. Govori se, da je Rusija voljna odstopiti Sahalin proti visoki kupnini, v katero bi se imela vračunati vojna odškodnina, ter razdejati vladi- vostiške utrdbе. Ameriški diplo- matični krogi se nadejajo, da se sklene mir že v najkrajšem času.

London 9. av. gusta. Na ru- skem dvoru je prišla zopet na po- vršje stranka, ki je odločno za nadaljevanje vojne. Tudi car je na njeni strani, zlasti odkar mu je Linevič brzojavil, da je popol- noma prepričan, da sedaj zmaga ruska armada. Mirovna pogajanja bodo tekom enega tedna končana, ker bodo Japonci stavili take po- goje, ki jih Rusija ne bo mogla sprejeti.

London 9. avgusta. »Daily Telegraph« poroča, da se je Vite na potu v Ameriko izrazil, da ne bo Rusija nikdar plačala vojne odškodnine in ne bo odstopila niti pedi svoje zemlje, marveč bo na- daljevala vojno do zadnje skraj- nosti.

Portsmouth 9. avgusta. Vite se je izrazil, da bo vse storil, ko- likor je v njegovih močeh, da se sklene mir. To pa je odvisno od tega, kakšne pogoje bodo stavili Japonci. Ako bodo njihove zahteve pretirane in nezdružljive s častjo Rusije, jih bo seveda moral odklo- niti, kar bo imelo za posledico, da se bo vojna nadaljevala.

Za prebivalce mest, uradnike l. t. d.
 Proti težkotam prebivanja in vsem naslednjemu delu je upravnemu sodišču potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker vpliva na prebavljenost in topilnost dela. Škatljica velja 2 K. Po postnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 7-11

Darila.

Opravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gca. Pepca Majzeljeva iz Bele cerkve 4 K, nabrala od rodoljubnih Idričanov. — G. Fran Žurek, višji inž. sedaj v Gleichbergu 20 K mesto venca na krsto pokojnemu g. dr. Gregoriju Kreku. — G. M. Domicelj v Zagorju na Pivki 30 K Naznanjeni prvi „pri Lipi“ nabrali v prijateljskem krogu 6 K Skupaj 62 K. Srčna hvala! Živel!

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 9. avgusta 1906.

Termin.

Pšenica za oktober	za 100 kg. K	16:18
Pšenica „april 1906	100	16:64
„oktober	100	13:16
„maj 1906	100	13:10
Oves „oktober	100	12:10

Efektiv.

Vzdržno.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 806:9. Srednja dnevna 736:9 mm.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
8	9. zv.	740.0	18.9	brezvetr.	jasno
9	7. vz.	741.6	14.0	sl. sever	jasno
	8. p.p.	739.7	26.3	sl. jvzhod	jasno

Srednja večerajša temperatura: 19.7° normale 19.4°. Padavina 0.0 mm

Posojilnica v Radovljici
 javlja prežalostno vest, da je umrl nje član ravateljstva, gospod

Fran Kunstelj

posestnik in gostilničar

ki si je pridobil neveljavih zaslug za vseh in procvit našega zavoda.
 Pogreb bo v četrtek, dne 10. avgusta, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Predmestje št. 55.

V Radovljici, 9. avgusta 1905.

P. v. m. 2513

Potrjim sreem javljam, da je umrla najina ljubljena soproga oziroma skrbna mati, gospa

Terezina dr. Romihova

roj. pl. Raab.

Pogreb drage rajnice bo v petek, dne 11. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Krško, 9. avgusta 1905.

Dr. Tomaž Romih, Božidar Romih, soproga.

Namesto vsacega oznanila. 2513

Univ. Med.

2511

Dor. I. DEMŠAR

špecialist za kožne in spolne bolezni in kosmetik

v Ljubljani, Prešernove ulice 3

si je nabavil električni aparat, s katerim izvršuje različne kosmetične operacije kakor odstranjenje bradavic, brčice, vrojenih znamenj itd.

Ravnokar je izšla

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupreteklem času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izbrno opisuje dogodke neke koristke iz časa Mondheimovega gledališkega ravateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani

Prešernove ulice.

Izjava.

Ker je g. M. Domicelj, trgovec na Rakeku pod svojo častno besedo izjavil, da ni bil v nikaki zvezi z dopisom „Slov. Naroda“ z dne 1. julija 1905, naperjenim proti meni, prekličem radovoljno svoja namigavanja napram njegovi osebi.

V Cerknici, dne 8. avg. 1905.

Ivan Žumer
 v Cerknici.

Odpraviteljico

išče

poštni urad Solkan pri Gorici.

Ponudbe ravnotja. 2509

DR. IVAN ORAŽEN

ne ordinira

od 8. do 31. avgusta.

Stara živahna

trgovina

z mešanim blagom, v zvezi z gostilno, se odda z zalogo, celo bišo, vrtom, skladišči itd. za dobo od 5 do 10 let v najem.

Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.

2013-14

Stanovanje

s 4 sobami, kopalno sobo in z vsemi pritliklinami se z novembrom t. l. odda v Wolfvovih ulicah št. 12 (Auerjeva hiša).

2502-2

Več se izve ravnotam v pisarni.

Stanovanje se lahko ogleda vsak delavnik od 8. zjutraj do 2. popoldne.

Lepo stanovanje

s tremi sobami in pritliklinami, se odda s 1. novembrom t. l. v Strelških ulicah št. 5 v visokem pritliklinu.

Ogleda se lahko med 9. in 12. ter med 3. in 5. uro.

2504-1

Več vajencev

se išče za ključavničarski in mizarški obrt, kakor tudi za tovarno klavirjev.

2434-3

Več pove reklamno podjetje W. K. NUČIČ, Ljubljana, Selenburgove ulice št. 6, od 6. - 7. ure zvečer.

pospešuje prebavo in odprtje telesa. Cenik brezplačno.

I steklenica 20 vinarjev.

14 Naročila proti povzetju. 1521

Krasno stanovanje

obstoječe iz 5 sob, predsobe, kopalnice in pritliklin ter s porabo vrta, se odda takoj ali za novembrom termin na Bleiweisovi cesti št. 1a, III. nad.

Nadalje se odda za novembrom termin

stanovanje

obstoječe iz 3 sob, kabineta, predsobe, kuhinje in pritliklin ter s porabo vrta, v I. nadstropju hiše na Bleiweisovi cesti št. 1. 2421-3

Več se izve pri hišniku istotam ali pa v prodajalni Alojzija Korsika v Selenburgovih ulicah št. 6.

Trgovski sotrudenik

manufakturne stroke, se takoj sprejme pri trvdki 2507-1

Češnik & Milavec

v Ljubljani.

Stanovanje

lepo, novo prezidano z dvema sobama, shrambo in drvarnico se daje v najem za november ali poprej za letno najemnino 320 K, z dokladami vred, na Tržaški cesti št. 38.

2492-2

Povpraša se v hiši ali v brivnici A. GJUD, Kongresni trg št. 3.

Dijak

iz dobre hiše se sprejme za prihodnje šolsko leto v dobro oskrbo in vestno nadzorstvo. Lepo zračno stanovanje s kopalno sobo. Klavir in instruktor na razpolago.

Vpraša se pod „Dijak 18“, pošto ležeče v Ljubljani ali pa pri upravištvu „Slov. Naroda“.

2394-4

Šepa novo urejena

restavracija Rasberger

v Ljubljani, Sv. Petra nasip št. 37

se zaradi preselitve lastnika v Gorico odda v najem ali na račun.

Obrt je prav dobro vpeljana. Odda se takoj, in le podjetniku na dobrem glasu. Oddaja lastnik

2484-2 Alojzij Rasberger.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

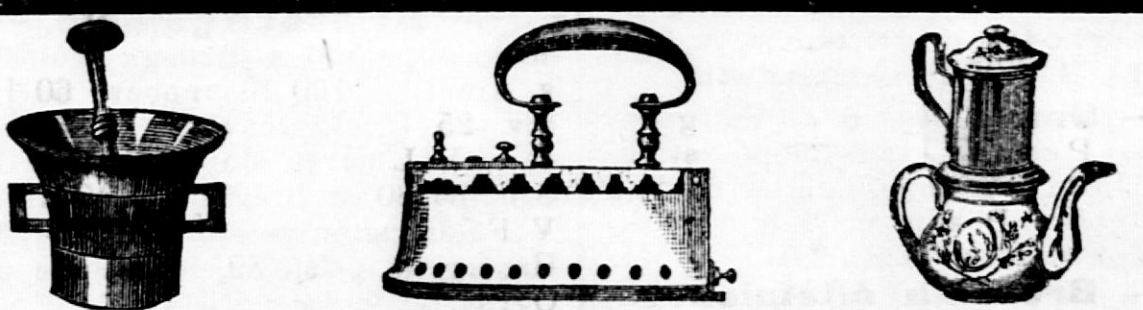
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Lince, Budejevice, Plzen, Marijine v. are, He. Francove v. are, Karlove v. are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregene, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m. popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzen, Marijine v. are, He. Francove v. are, Karlove v. are, Prago, Ljubljana-Lince-Praga direktni voz I. in II. razr. — Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Lince, Steyr, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. popoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove v. are, He. Marijine v. are, Prago (Praga-Lince-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Lince, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevice, Lince, Ljubna, Beljaka Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m. zvečer iz Lesce Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m. zvečer osebni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 36 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. popoldne, ob 8. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubli.

V RADOVLJICI, dne 8. avgusta 1905.

2510

Ivana Kunstelj, soproga. — Rudolf Kunstelj, sin. — Terezija Medle, hči. — Apolonija Kunstelj, sestra. — Neža Kunstelj, snaha. — Minka, Rudolf, Pavel Medle, vnuki.

2510

Ernest Hammerschmidta naslednikl

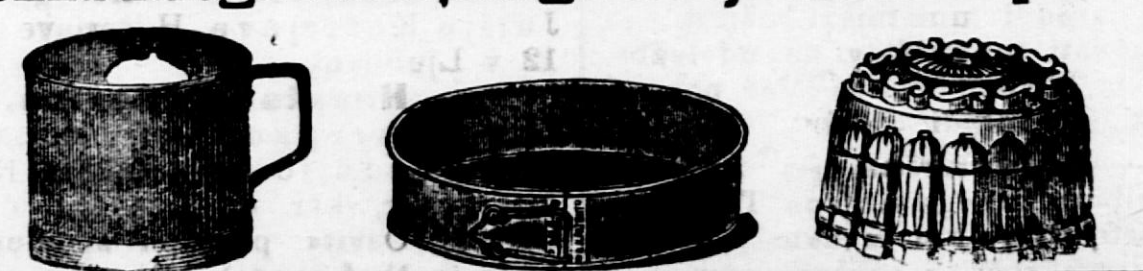
3474-37

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernove ulice št. 50.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Knjigoveznica FR. BRESKVAR

v Ljubljani

na ribjem trgu

(poleg Frančiškanskega mostu)

priloroča cenj. p. n. občinstvu svoje

nanovo urejeno

tiskanje napisov za

trakove k vencem

napisov za društvene trakove,

za zastave itd. itd.

In vsa druga v to stroko spadajoča dela.

Naročnikom zunaj Ljubljane razpošiljam izgotovljena dela že s prvimi odhajajočim vlakom.

* Reklamne table *

za trgovce, rokodelce,

obrnike itd.

v raznih barvah in velikostih.

Ker so tiskani napisi še enkrat lepši, okusnejši in ličnejši, kakor pa napisi iz nalepljenih papirnatih črk in ker tudi niso dražji, se nađejam od slav. p. n. občinstva, zlasti pa od gg. vrtnarjev in trgovcev, ki se bavijo s prodajo travkov in vencev, mnogo naročil, ki jih bom vse izvršil v polno zadovoljnost cenj. naročnikov.

Cene zmerne, postrežba solidna in točna.

1

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondl: 31,865.386-80 K izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737.159-57 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa poljskila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši

v Gospodskih ulicah št. 12.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.